

jo en Følge af Vædringsforslaget under Nr. 2; hvorefter Reserverondsindskuddene ned sættes fra 2 Kr. til 1 Kr., at Minimumsgrænsen saa ogsaa maa ned sættes til det halve. Det ene er ligefrem en Følge af det andet, og man antager ikke, at det vil kunne gøre noget, thi saa store Reserverfond, tror man egentlig ikke, ere nødvendige. — Vædringsforslaget under Nr. 8 giver Foreningerne Ret til i Vedtægterne at faa indsat en Bestemmelse om, at hvor de have nægtet et Medlem det fulde Laan, hvor vedkommende Medlem har begæret 50 Kr. og maasse kun faaet 20 Kr. pr. ansat Kreatur, skal Dækning eller Paaligning til Tab for hans Vedkommende i saa Tilfælde ikke overstige et Beløb, der staar i Forhold til det Laan, han har modtaget. Det bliver altsaa ikke Lovens Regel, det bliver en Undtagelse, saaledes at de Foreninger, der ønske at have en saadan Bestemmelse, kunne faa Lov til at faa den. — Ved Vædringsforslaget Nr. 9 har man efter "Sparekasse" tilføjet Ordet "Bank". Der kan jo være enkelte Steder eller Egne, hvor saadanne Foreninger have lettere ved at sætte deres Penge i en Bank end i en Sparekasse. — Ved Vædringsforslaget under Nr. 10 foreslaar man at ændre den Bestemmelse, at Foreningerne ikke maa være mindre end 1,000 Stykker ansatte Kreaturer, til, at de ikke maa være mindre end 600. Man tror nemlig, at det navnlig bliver de mindre Foreninger, der komme til at virke, og at det, hvad der ogsaa er fremført i Betænkningen, navnlig bliver Andelsmejerierne, der komme til at tage Initiativet til at starte disse Forstudsforeninger, og man vil da have lettere ved at danne Foreninger paa 600 Kreaturer end paa 1,000. — Vædringsforslaget under Nr. 11 søger at indsatte en Bestemmelse, hvorefter det ikke skal være saalet for en Generalforsamling at vedtage Foreningens Oplosning. Lovforslaget gaar ud paa, at en senere Generalforsamling med kvalificeret Flertal kan opløse en Forstudsforening. Det tror man ikke er heldigt, og man foreslaar derfor den Vædring, at der skal to Generalforsamlinger med 4 Ugers Mellemrum til for at kunne opløse en Forstudsforening. — Vædringsforslaget under Nr. 12 er kun en Redaktionsændring, som er en Følge af Forslaget under Nr. 11. — Dernæst er der til § 2 i Vædringsforslaget under Nr. 13 stillet en Vædring om, at Staten aarlig yder et Tilskud til Administrationsudgifterne ved disse Forstudsforeninger, og man har da foreslaaet, at Staten skal dække $\frac{1}{3}$, dog ikke ud over 10 Dre pr. ansat Kreatur. Man har jo noget

lignende i Loven af 30te Marts 1882 § 2, hvorefter Staten refunderer Takationsmændenes Bederlag ved de saakaldte Husmandskreditforeninger, ligesom Staten ogsaa betaler 2,600 Kr. om Aaret til Revisionerne ved disse Husmandskreditforeninger. Saa det sidste Statsregnskab viser det sig, at der for Indenrigsministeriets Budget paa § 19 er udgivet 24,605 Kr. til Refusion af Takationsforeninger ved Husmandskreditforeningerne og 2,600 Kr. til Revisionerne. I Analogi hermed foreslaa vi altsaa, at Staten ogsaa her yder et Tilskud til Dækning af Administrationsudgifterne. — I Vædringsforslaget under Nr. 14 foreslaas Renten for Statslaanet, der i Lovforslaget er fastsat til $3\frac{1}{4}$ pCt., nedsat til 3 pCt. Man skal her henviser til Lovforslagets Motiver, hvori der staar, at Renten for Statslaanet menes at kunne blive 3 à $3\frac{1}{4}$ pCt. Der er altsaa paa en Maade stillet i Udsigt, at man mulig kan erholde Pengene til 3 pCt., og Udvalget har derfor ment, at det var heldigere at faa det fastslaet i Loven. Og saaledes som de danske 3 pCt. Statsobligationer for Tiden noteres i Paris — efter "Berlingste Tidende" i Torsdags stod de f. Eks. i en Kurs af 98,80 — hvor de altsaa staa saa nær Paris-Kurs, hvad de for øvrigt have staaet hele Vinteren, forekommer det Udvalget, at Staten nok maa kunne laane disse Forstudsforeninger Penge til 3 pCt. Rente i Stedet for til $3\frac{1}{4}$ pCt. — Vædringsforslagene under Nr. 15 og 16 ere rene Redaktionsændringer. Med disse saa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Efterhaanden som det er blevet saadan, at det at drive Landbrug er mere en Forretning, end det var for Aar tilbage, er det ogsaa blevet mere nødvendigt altid at have tilstrækkelig Driftskapital til Raadighed. Medens vi drev Landbruget paa den gamle Maade, at vi pløjede, saede og høstede og væsentlig brugte hjemme det, vi avlede, og saa at sige hverken købte eller solgte — navnlig da ikke købte af nogen Betydning — havde det ikke saa meget at sige at have en Driftskapital af en bestemt Størrelse til Raadighed. Men efter at Landbruget, som jeg sagde, mere er blevet en Forretning, er det ogsaa blevet mere nødvendigt der ligesom i alle andre Forretninger at kunne sikre sig en bestemt Kapital som Driftskapital. Nu er det jo klart, i hvert Fald for alle Landmænd, at sammenlignet med, hvordan andre Forretninger kunne staffe